

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/105/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117214305
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8117214305.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, na ul. Hodžovej č. 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: V. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXX, XXX XX V., prechodne bytom V. 5, XXX XX A., zastúpený: S. X., nar. X.X.XXXX, trvale bytom M. XX/XX, XXX XX B., prechodne bytom V. 5, XXX XX A., o zaplatenie sumy 778,69 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov zo dňa 29. apríla 2019 č.k. 6Csp 23/2018-183 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a vo výroku o nároku na náhradu trov konania.

Stranám sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„ I. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi sumu 91,63 Eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.
III. Žalobkyňa n e m á n á r o k na náhradu trov konania a žalovanému nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil okrem iného ust. § 269 odsek 2, § 708 odsek 1, 2, § 716 odsek 1 až 3 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, § 2 písm. e) a f), § 10 odsek 1, § 9 odsek 2, § 11 odsek 1 písm. c, § 18 odsek 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, § 52 odsek 1 až 4, § 53 odsek 1, 2 a 5, § 54 odsek 2, § 451 odsek 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“).

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou doručenou Okresnému súdu Prešov dňa 28.05.2018 domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 778,69 eur spolu s 28,00 % ročným úrokom zo sumy 778,69 eur od 20.05.2017 do zaplatenia.

4. V žalobe dôvodila tým, že so žalovaným dňa 27.01.2014 v súlade s § 269 ods. 2, § 708 a násl., § 716 a násl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník a Všeobecnými obchodnými podmienkami banky (ďalej len „VOP“) uzavrela Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej zriadila a viedla účet pre žalovaného č. B Podľa príslušných ustanovení Zmluvy sa táto zmluva spravuje aj znením obchodných

podmienok banky pre jednotlivé produkty a VOP, pričom podľa vyjadrení žalobkyne sa žalovaný pred podpisom zmluvy s nimi riadne oboznámil, čo potvrdil svojim podpisom. Podľa príslušných ustanovení Zmluvy je žalobkyňa ako banka oprávnená za poskytovanie produktov a služieb účtovať na ľarchu vedeného účtu poplatky podľa aktuálneho Sadzobníka poplatkov. Žalobkyňa ďalej argumentovala bodom 3.8. VOP, podľa ktorého klient je povinný mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru, poplatkov v zmysle Sadzobníka a akýchkoľvek finančných záväzkov voči banke. Vzhľadom na porušenie uvedenej zmluvnej povinnosti žalovaným tým, že vo výške žalovanej istiny sa dostal do nepovoleného prečerpania a tento dlh nevyrovnal, žalobkyňa účet žalovaného č. B zatvorila. Keďže účet možno zatvoriť až vtedy, ak je na ňom nulový zostatok, pred zatvorením účtu žalovaného žalobkyňa vykonala internú transakciu banky a debetný zostatok previedla na svoj vnútorný pohľadávkový účet dňa 19.05.2017. Žalobkyňa súčasne poukázala aj na bod 3.12. VOP, podľa ktorého Pri zúčtovaní úrokov, poplatkov, operácií prostredníctvom platobných kariet, opravnom zúčtovaní, uplatnení zrážkovej dane, v prípadoch dohodnutých medzi bankou a klientom, ako aj v iných prípadoch môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Nepovolené prečerpanie je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte. Ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“. V súlade s citovaným bodom VOP v spojení s výveskou úrokových sadzieb je istina pohľadávky 778,69 eur (nepovolené prečerpanie) úročená úrokom vo výške 28 % p.a. (úroková sadzba platná od 01.07.2012), a to až do vyplatenia celej pohľadávky.

5. Po zistení, že žalovaný má trvalý a skutočný pobyt v okrese A., ako aj na základe námietky miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Prešov vnesenej žalovaným, bol spis dňa 28.05.2018 postúpený tunajšiemu súdu, ktorý s postúpením veci nesúhlasil. Na základe toho potom Krajský súd v Prešove ako nadriadený súd v súlade s § 43 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) prejednal nesúhlas tunajšieho súdu s postúpením veci a v uznesení č. k. 6NcC/4/2018-72 zo dňa 28.06.2018 uzavrel, že tunajší súd je miestne príslušným súdom v danom spore.

6. Na výzvu súdu o doplnenie skutkových tvrdení zo dňa 13.08.2018 reagovala žalobkyňa doplnením žaloby doručeným súdu dňa 24.08.2018. Vo vyjadrení uviedla, že medzi stranami sporu bola dňa 07.05.2014 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte ako zmluva na diaľku - prostredníctvom internetbankingu. Z tohto dôvodu zmluva neobsahuje podpisy zmluvných strán. Na základe toho mal žalovaný zo strany žalobkyne poskytnutú službu povolené prečerpanie na účte s limitom 160,00 eur a variabilnou úrokovou sadzbou 19,90 % p.a., ktoré sa okrem zmluvy spravuje aj čl. 8 VOP účinných ku dňu uzatvorenia zmluvy o povolenom prečerpaní. Na základe žiadosti žalovaného sa uvedený limit mohol meniť. Na základe zmluvy a VOP banka rozlišuje medzi povoleným a nepovoleným prečerpaním na účte. Povolené prečerpanie sa čerpá ako úver po častiach, v termínoch a vo výške podľa potreby až do výšky poskytnutého limitu nad rámec aktuálneho zostatku na bankovom účte. Klient musí vrátiť všetky prostriedky poskytnuté formou povoleného prečerpania na požiadanie banky v lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 7 dní. Za žiadosť o splatenie povoleného prečerpania sa považuje aj zníženie limitu pre povolené prečerpanie na hodnotu 0,00 eur. Keďže žalovaný opakovane porušoval zmluvu tým, že prekračoval limit povoleného prečerpania, žalobkyňa znížila limit povoleného prečerpania na hodnotu 0,00 eur dňa 01.07.2015. Zrušením povoleného prečerpania a neuhradením dlžnej sumy vo vyššie uvedenej lehote sa žalovaný dostal do nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte. Po znížení limitu na 0,00 eur sa dlh žalovaného navyšoval z právneho titulu prekročenia, ktoré upravuje zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (§ 2 písm. f) a § 18) a VOP čl. 3.12, s účinnosťou ku dňu zníženia limitu na 0,00 eur. Žalovaná suma 778,69 eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obrátmi vykonanými na účte žalovaného. Pokiaľ ide o poplatky, v tejto súvislosti žalobkyňa poukázala na zmluvu o účte a Sadzobník poplatkov, ako aj na čl. 3.12. VOP. V súvislosti s účtovaním úrokov žalobkyňa poukázala na to, že povolené prečerpanie je úročené 19,90 % úrokovou sadzbou ročne v zmysle Zmluvy o povolenom prečerpaní čl. 1 a VOP bod 8.8. Žalobkyňa tiež uviedla, že sadzba úroku 28,00 % ročne je platná pre nepovolené prečerpanie a vyplýva z VOP bod 3.12. (účinné ku dňu zníženia limitu na 0,00 eur) v spojení s Výveskou úrokových sadzieb časť „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“ a v spojení s § 2 písm. f) a § 18 zákona č. 129/2010 Z. z. Podľa názoru žalobkyne čo sa týka povinnosti podľa § 18 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., nedodržanie tejto povinnosti zákon nesankcionuje bezúročnosťou prekročenia.

7. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril, a teda tvrdenia žalobkyne písomnou formou nerozporoval.

8. Súd vo veci nariadil pojednávania, na ktorých sa zúčastnil žalovaný, resp. jeho zástupca. Na pojednávaniach nebola prítomná žalobkyňa, ktorá svoju neúčast' ospravedlnila v každom jednotlivom prípade.

9. Na pojednávaniach súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby, jej prílohami, a to zmluvou o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 27.01.2014, zmluvou o povolenom prečerpaní na účte zo dňa 07.05.2014, VOP Prima banka Slovensko, a.s. účinnými od 07.12.2013, od 01.02.2014, od 01.01.2017 a od 15.01.2017, Sadzobníkom poplatkov účinným od 01.02.2014, od 01.03.2015, od 01.04.2017 a od 01.01.2017, Úrokovými sadzbami produktov účinnými od 01.03.2015 a od 01.04.2017, výpismi z účtu žalovaného č. XXXXXXXXXX za obdobie od 27.01.2014 do 19.05.2017, vyjadreniami žalobkyne, vyjadrením žalovaného, ústnym prednesom žalovaného, ako aj ďalšími s vecou súvisiacimi listinnými dôkazmi.

10. Na pojednávaní dňa 29.11.2018 žalovaný uviedol, že nie je možné, aby od neho pýtali 778 eur za účet, ktorý je už minimálne dva a pol roka blokovaný. Poslali mu zmluvu, že vraj čerpal debet 160,00 eur, čoho si on nie je vedomý. Prehlásil, že on debet nečerpal a neprišla mu ani zmluva, v ktorej by súhlasil s povoleným prečerpaním. Na pojednávaní dňa 27.03.2019 pripustil, že ten debet mohol byť okolo tých 100,00 eur, ale viac určite nie. Tiež tvrdil, že keď mu bol otvorený bežný účet, bol mu z banky poskytnutý úver vo výške 3.000,00 eur, ale vyplatili mu len 2.850,00 eur, lebo 150,00 eur bol poplatok.

11. Podaním doručeným súdu dňa 10.12.2018 žalobkyňa reagovala na vyjadrenia žalovaného, ktoré zazneli na pojednávaní. V tejto súvislosti uviedla, že účet žalovaného bol blokovaný súdnym exekútorom, ale skutočnosť, že voči žalovanému je vedená exekúcia z titulu iných nesplatených dlhov, nespochybňuje nárok žalobkyne v tomto konaní. Tiež vyslovila názor, že v danom prípade bola dodržaná písomná forma zmluvy o povolenom prečerpaní. O čerpaní bol žalovaný informovaný výpisom z účtu a zároveň aj v rámci internetbankingu. Poukázala aj na § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka a dodala, že písomná forma je zachovaná aj vtedy, ak právny úkon je urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Vo vzťahu k uvedenému žalobkyňa argumentovala uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/197/2013 zo dňa 13.11.2013.

12. Podľa zistení súdu žalovaný ako majiteľ účtu uzatvoril so žalobkyňou ako bankou dňa 27.01.2014 Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, a to podľa § 269 ods. 2, § 708 a násl. Obchodného zákonníka a § 43b ods. 1 Občianskeho zákonníka. V zmysle Čl. I Obsahom tejto zmluvy je (políčko vyplnené krížikom): Zmluva o zriadení účtu č. XXXXXXXXXX, kód banky 5600, mena Eur, IBAN: B Zmluva o vydaní a používaní platobnej karty typu V., s denným limitom PK a výškou limitu PK XXXX,XX eur, Zmluva o poskytovaní služieb elektronického bankovníctva, Žiadosť o špecifikáciu služby SMS notifikácia. V Čl. II zmluvy je upravené trvanie a ukončenie zmluvy. Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Čl. III predmetnej zmluvy obsahoval Rozhodcovskú zmluvu a Čl. IV. Záverečné ustanovenia. Bod 2. Čl. IV tejto zmluvy obsahuje ustanovenie o tom, že za poskytovanie produktov a služieb je žalobkyňa oprávnená zúčtovať si poplatky podľa Sadzobníka poplatkov - Prima banka Slovensko, a.s., v platnom znení. Bod 3. Tohto článku znie: Vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán nešpecifikované bližšie touto zmluvou sa riadia Obchodnými podmienkami k debetným platobným kartám - Prima banka Slovensko, a.s., Obchodnými podmienkami pre služby elektronického bankovníctva - Prima banka Slovensko, a.s., ďalšími obchodnými podmienkami Prima banky pre príslušný produkt/službu a Všeobecnými obchodnými podmienkami - Prima banka Slovensko, a.s. v platnom znení. Podľa bodu 5. Čl. IV danej zmluvy: Práva a povinnosti, ktoré nie sú výslovným spôsobom upravené v Zmluve/príslušnej zmluve, sa riadia obchodnými podmienkami pre príslušný produkt/službu v platnom znení. Ak niektoré použité pojmy resp. otázky nemožno riešiť podľa Zmluvy/príslušnej zmluvy, ani podľa obchodných podmienok pre príslušný produkt/službu, spravujú sa Všeobecnými obchodnými podmienkami - Prima banka Slovensko, a.s., v platnom znení a príslušnými právnymi predpismi SR.

13. Žalobkyňa súdu predložila listinný dôkaz (č. I. 79 spisu) Zmluvu o povolenom prečerpaní na účte uzavretú dňa 07.05.2014 medzi ňou ako bankou a klientom - žalovaným. Podľa bodu 1. tejto zmluvy Banka zriaďuje klientovi povolené prečerpanie do výšky limitu PP 160,00 eur na účte č. XXXXXXXXXX/5600 s variabilnou úrokovou sadzbou 19,90 % p.a. v zmysle podmienok uvedených vo VOP Prima banka Slovensko, a.s., ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa bodu 2. predmetnej zmluvy sa klient výrazne upozorňuje na povinnosť dodržiavať dohodnutú výšku limitu PP. Prekročenie

limitu PP bude nepovoleným prečerpaním a bude mať za následok vznik povinnosti platiť popri dohodnutom úroku tiež úrok z omeškania z prekročenej časti limitu PP a prípadne tiež zrušenie limitu, stanovenie okamžitej splatnosti povoleného prečerpania a následné vymáhanie.

14. Žalobkyňa v podaní doručenom súdu dňa 24.08.2018 predložila prehľad všetkých transakcií na účte žalovaného č. XXXXXXXXXX od jeho otvorenia až po jeho zatvorenie. Z tohto prehľadu v podobe tabuľky vyplýva, že účet bol otvorený dňa 27.01.2014 na meno žalovaného. Debetný zostatok je uvedený v sume -778,69 eur. Pri kredite na účte vo výške 3.713,82 eur sú uvedené tieto typy transakcií: - prichádzajúce platby na účet v sume 653,89 eur, - úroky/daň v sume 0,02 eur, - vklady v hotovosti v sume 168,00 eur, - odmeny za platby platobnou kartou v sume 1,91 eur, - čerpanie pôžičky v sume 2.850,00 eur, - prenos zostatkov v sume 40,00 eur. Pri debete na účte vo výške 4.492,51 eur sú uvedené tieto typy transakcií: - platby cez portál POS v sume 445,42 eur, - poplatky za transakcie v sume 35,50 eur, - poplatok za balík služieb v sume 156,00 eur, - poplatok za upozornenie debet v sume 30,00 eur, - úroky/daň v sume 340,75 eur, - výber z bankomatov Prima banky v sume 230,00 eur, - výber z bankomatov inej banky v sume 620,00 eur, - poplatok za zistenie zostatku v bankomate inej banky v sume 1,20 eur, - poplatok za avízo o nezrealizovaní príkazu v sume 3,00 eur, - odchádzajúca platba v sume 10,00 eur, - výber v hotovosti v sume 2.000,00 eur, - poplatok za výzvu debet v sume 30,00 eur, - poplatok za vedenie exekúcie v sume 75,00 eur, - odchádzajúce platby v sume 130,50 eur, - vnútrobankový prevod v sume 45,00 eur, - splátky úveru v sume 286,96 eur, - úroky v sume 10,68 eur, - prenos zostatkov v sume 40,00 eur a poplatok za zmenu PIN na karte v sume 2,50 eur.

15. Preskúmaním obrátov na účte žalovaného súd zistil, že za obdobie od 27.01.2014 do 31.12.2014 bol zostatok na účte žalovaného -303,33 eur. V stanovenom období žalobkyňa žalovanému účtovala poplatky (poplatok za vedenie účtu, poplatok za hotovostný vklad, poplatok za vedenie exekúcie, poplatok za nezrealizovanú platbu, poplatok debet upomienka, poplatok za výzvu debet, ako aj úroky). Za obdobie od 01.01.2015 do 31.12.2015 bol nový zostatok na účte žalovaného v sume -443,82 eur, hoci v uvedenom období žalovaný čerpal povolené prečerpanie v celkovej sume 60,41 eur, naposledy dňa 30.06.2015. Ostatné položky predstavovali poplatky a úroky. Za obdobie od 01.01.2016 do 30.12.2016 bol už nový zostatok na účte žalovaného v sume -662,16 eur, hoci v uvedenom období žalovaný už zjavne účet nepoužíval. V tomto období žalobkyňa účtovala žalovanému len poplatky, úroky a príplatky za vedenie účtu postihnutého exekúciou. Za obdobie od 31.12.2016 do 19.05.2017 bol nový zostatok na účte žalovaného v sume -778,69 eur. V tomto období žalovaný tiež účet nepoužíval a na ťarchu účtu mu boli zo strany žalobkyne účtované len poplatky, úroky a príplatky za vedenie účtu postihnutého exekúciou. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi žalobkyňou ako bankou a žalovaným ako majiteľom účtu bola dňa 27.01.2014 uzavretá Zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb v zmysle § 269 ods. 2 a § 708 a nasl. Obchodného zákonníka, na základe ktorej žalobkyňa zriadila a viedla pre žalovaného účet č. IBAN: B 5XXX XXXX XXXX XXXX v mene eur. Okrem toho bolo v zmluve dohodnuté vydanie a požívanie platobnej karty typu V. s denným limitom vo výške 1000,00 eur. Súčasne sa zmluvné strany dohodli na poskytovaní služieb elektronického bankovníctva a špecifikácii služby SMS notifikácia. Pokiaľ ide o poplatky za poskytnuté produkty alebo služby zo strany žalobkyne, tieto v zmluve neboli individuálne dojednané, ale zmluva v Čl. IV. Záverečné ustanovenia odkazovala na Sadzobník poplatkov - Prima banka Slovensko, a.s., v platnom znení (Bod 2.). Okrem toho v prípade vzájomných práv a povinností zmluvných strán zmluva odkazovala na Obchodné podmienky k debetným platobným kartám - Prima banka Slovensko, a.s., Obchodné podmienky pre služby elektronického bankovníctva - Prima banka Slovensko, a.s., ďalšie obchodné podmienky Prima banky pre príslušný produkt/službu a Všeobecné obchodné podmienky - Prima banka Slovensko, a.s. v platnom znení (Bod 3). Podľa bodu 5. Čl. IV danej zmluvy sa práva a povinnosti, ktoré nie sú výslovným spôsobom upravené v zmluve, riadia obchodnými podmienkami pre príslušný produkt/službu v platnom znení, Všeobecnými obchodnými podmienkami - Prima banka Slovensko, a.s., v platnom znení a príslušnými právnymi predpismi SR.

16. Žalobkyňa tvrdila, že so žalovaným dňa 07.05.2014 uzavrela aj Zmluvu o povolenom prečerpaní na účte s limitom PP 160,00 eur a variabilnou úrokovou sadzbou 19,90 % p.a. Toto tvrdenie žalovaný popieral. Súd konštatuje, že žalobkyňa predložila listinu s názvom Zmluva o povolenom prečerpaní na účte, z ktorej nie je zrejmé, že žalovaný sa s jej obsahom pred uzavretím zmluvy oboznámil. Na zmluve absentuje podpis žalovaného. V naznačených súvislostiach sa nemožno stotožniť s argumentom žalobkyne o tom, že daná zmluva nie je podpísaná žiadnou zo zmluvných strán, pretože bola uzavretá prostredníctvom internetbankingu. Inými slovami žalobkyňa nepreukázala a v tejto súvislosti nepredložila

dôkaz o tom, že tomu v skutočnosti tak aj bolo. Je nepochybné, že takáto zmluva neobsahovala predpoklady uvedené v § 10 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý odkazuje na § 9 ods. 2 citovaného zákona. Súd poukazuje na to, že zmluva neobsahovala údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru [písm. f)], podmienky upravujúce čerpanie úveru [písm. g)], podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná [písm. i)], právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu [písm. w)]. Zmluva taktiež neobsahovala ďalšie údaje podľa § 10 ods. 1 písm. b) a c), t. j. povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške; výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť. Odkaz v zmluve na VOP, ktoré sú podľa žalobkyne neoddeliteľnou časťou zmluvy, nemožno z tohto pohľadu ako individuálne dojednanie akceptovať.

17. Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, úver sa v zmysle § 11 ods. 1 písm. c) citovaného zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov.

18. Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa nemá na úrok a poplatky právo. Súd zastáva názor, že to platí pokiaľ ide o povolené prečerpanie na účte, ale aj pokiaľ ide o vedenie účtu. Je nepochybné, že účet bol žalovanému zriadený za účelom poskytnutia a následného splácania úveru.

19. Napriek účtovaným poplatkom Zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb uzavretá medzi stranami sporu neobsahuje zmluvné dojednanie o povinnosti žalovaného platiť akékoľvek poplatky (ani úroky), ktoré boli vykonávané na ťarchu jeho bežného účtu a ani ich výšku. Ustanovenia o poplatkoch obsiahnuté vo VOP a Sadzobníku poplatkov a služieb žalobkyne, na ktorý zmluva odkazuje, nemožno považovať za individuálne zmluvne dojednané ustanovenia, ktorých obsah pred podpisom zmluvy by žalovaný mal reálnu možnosť ovplyvniť. Takéto individuálne „nedojednanie“ poplatkov v zmluve spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa. Zmluva uzavretá medzi stranami sporu vykazuje znaky typizovanej a formulárovej zmluvy štandardne používanej žalobkyňou pri výkone svojej podnikateľskej činnosti, ku ktorej môže spotrebiteľ pristúpiť alebo nie. Pri jej kontrahovaní býva zo strany veriteľa v mnohých prípadoch využívaná neskúsenosť spotrebiteľa a moment jeho prekvapenia, čomu svedčí aj zapracovanie rôznych poplatkov do všeobecných zmluvných podmienok a následne do Sadzobníka. Tieto majú mať podľa názoru súdu pre každého zmluvného partnera žalobkyne, t. j. pre neurčitý počet klientov v súvislosti s poskytovaním bankových produktov a služieb, iba podporný a vysvetľujúci charakter individuálnych zmluvných dojednaní určitej zmluvy, uzavretej už s konkrétnym klientom. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je preto zvýšenie právnej ochrany slabšieho účastníka spotrebiteľského zmluvného vzťahu, ktorým je nepochybne spotrebiteľ, a to za účelom vyrovnania takejto faktickej nerovnosti v postavení zmluvných strán. Od spotrebiteľa preto nie je možné požadovať poplatky, ktoré nie sú individuálne dojednané v zmluve (k tomu pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/57/2017 zo dňa 11.04.2017).

20. Okrem vyššie uvedeného sa súd domnieva, že účtovanie mesačného poplatku za vedenie účtu nielenže nebolo individuálne dojednané, ale od 01.07.2015 do zatvorenia účtu dňa 19.05.2017 už nemohlo byť v súlade so záujmami spotrebiteľa. Daný názor umocňuje aj zistenie, že žalovaný v tomto období už vôbec účet nepoužíval, zatiaľ čo žalobkyňa sa snažila vedením tohto účtu získať pre seba výhody vo forme účtovania poplatkov a úrokov, ktoré sa z tohto pohľadu javia neprijateľné a v rozpore s obsahom práv na ochranu spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany.

21. Pokiaľ ide o nepovolené prečerpanie, k tomu súd uvádza, že toto prečerpanie žalobkyňa žalovanému „umožnila“ po ukončení poskytnutej služby povoleného prečerpania. To znamená, že svoj nárok odvodzuje aj od ukončenia služby povoleného prečerpania na účte. V naznačených súvislostiach však súd zastáva názor, že ak spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania vzhľadom na nesplnenie podmienok podľa § 10 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch sa v súlade s § 11 ods. 1 písm. c) citovaného zákona považuje za bezúročný a bez poplatkov, ako aj s prihliadnutím na to, že od 01.07.2015 do zatvorenia účtu dňa 19.05.2017 žalobkyňa účtovala žalovanému už len poplatky a úroky bez

poskytnutia relevantného protiplnenia, nemožno z tohto „nepráva“ vyvodiť právnu ochranu pre službu na ňu nadväzujúcu o to zvlášť, ak je taká služba závislá od existencie a ukončenia predchádzajúcej služby majúcej také nedostatky, s ktorými zákon spája bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Inými slovami z „nepráva“ (bezúročného a bezpoplatkového spotrebiteľského úveru formou povoleného prečerpania) nemôže žalobkyňa pre seba vyvodiť benefity, ktoré požívajú právnu ochranu (poplatky a úroky za nepovolené prečerpanie), navyše ak neboli ani individuálne dojednané a z predložených listinných dôkazov ani rozpoznateľné.

22. Súd považoval za nesporné, a to vzhľadom na povahu účastníkov týchto zmlúv, že ide o vzťahy spotrebiteľské, keďže žalobkyňa ako banka (dodávateľ) pri uzatváraní oboch zmlúv konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrela ich so žalovaným, ktorý je fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z označenia žalovaného identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom). Okrem toho v prípade povoleného prečerpania a nepovoleného prečerpania ide o inštitúty upravené v zákone o spotrebiteľských úveroch.

23. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

24. Vzhľadom na to, že úver formou povoleného prečerpania na účte súd vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov a vzhľadom na to, že pri zmluve o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb absentuje akékoľvek individuálne dojednanie poplatkov a úrokov, súd vyhodnotil, že žalovaný je povinný v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka vydať žalobkyni titulom bezdôvodného obohatenia sumu 91,63 eur ako rozdiel medzi tým, čo žalovaný z prostriedkov žalobkyne čerpal a tým, čo jej žalovaný vrátil.

25. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 odsek 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) tak, že žalovaný by mal v prevažnej miere nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni, avšak žalovanému žiadne trovy nevznikli a tie ani nepožadoval, preto mu ich súd nepriznal.

26. Proti výroku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a proti výroku o trovách konania podala žalobkyňa odvolanie včas. Odvolanie právne odôvodnila ust. § 365 odsek 1 písm. h) nesprávnym právnym posúdením veci a písm. f) súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu I. inštancie zmenil tak, že žalobe žalobkyne v plnom rozsahu vyhovie, a aby žalobkyni priznal náhradu trov konania aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov. K názoru súdu, že zo Zmluvy o povolenom prečerpaní nie je zrejmé, že sa s jej obsahom žalovaný oboznámil, na zmluve absentuje podpis žalovaného, žalobkyňa uviedla, že zmluva o povolenom prečerpaní bola uzatvorená elektronickými prostriedkami. Poukázala na ust. § 40 odsek 4 Občianskeho zákonníka. Podľa žalobkyne citované ustanovenie vyžaduje uskutočnenie právneho úkonu elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu. Obsah právneho úkonu - zmluvy o povolenom prečerpaní je zrejmy a zachytený elektronicky s možnosťou jeho zachovania elektronicky (uložením na disk, DVD, CD a pod.) alebo vytlačením do písomnej formy, tak ako bolo uskutočnené aj v podaní z 14.2.2018, keď žalobkyňa zmluvu vytlačila a pripojila v písomnej forme k podaniu. Vzhľadom na uvedené mala žalobkyňa za to, že je nepochybné, že podmienka formy, ktorá umožňuje zachytenie obsahu právneho úkonu je splnená. K určení osoby, ktorá právny úkon urobila uviedol, že zmluva obsahuje identifikáciu oboch zmluvných strán - v záhlaví je uvedené obchodné meno veriteľa, sídlo a IČO a IČ DPH, zápis v obchodnom registri a meno a priezvisko, rodné číslo, bydlisko dlžníka. Žalobkyňa mala za to, že určenie osôb, ktoré právny úkon uzatvorenia zmluvy o úvere uskutočnili je z uvedených údajov absolútne zrejmy a navyše poukazuje na skutočnosť, že žalovaný v konaní uzatvorenie zmluvy nespochybnil, preto daná skutočnosť nebola ani v konaní sporná. Poukázala aj na bod 8.4. VOP účinných ku dňu uzatvorenia zmluvy o povolenom prečerpaní „Povolené prečerpanie

vybraným klientom poskytuje banka aj na diaľku uzatvorením zmluvy o úvere prostredníctvom služieb elektronického bankovníctva. Pokiaľ sa v zmluve o úvere, v týchto VOP alebo niektorých OP hovorí o zmluve o úvere alebo o žiadosti o úvere, tak sa pri zmluve na diaľku rozumie zmluva o úvere uzatvorená a žiadosť podaná prostredníctvom prostriedku diaľkovej komunikácie.“ Žalobkyňa mala za to, že podmienka písomnej formy bola splnená.

27. Ďalej vo svojom odvolaní žalobkyňa namietala názor súdu I. inštancie o tom, že Zmluva o povolenom prečerpaní neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 odsek 2 písm. f), g), i) a w) zákona č. 129/2010 Z.z. a § 10 odsek 1 písm. b) a c) zákona č. 129/2010 Z.z. Uviedla, že v zmysle čl. 1 Zmluvy banka zriaďuje klientovi povolené prečerpanie na účte v zmysle podmienok uvedených vo Všeobecných obchodných podmienkach (ďalej „VOP“) - Prima banka Slovensko, a.s. v platnom znení, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Doba trvania zmluvy a konečná splatnosť úveru vyplývajú z nasledovných ust. VOP účinných ku dňu uzatvorenia zmluvy o povolenom prečerpaní, z dokumentu označenom ako Európske informácie o spotrebiteľskom úvere týkajúce sa povolených prečerpaní, ktoré žalovaný v zmysle čl. 6 Zmluvy prevzal. Žalobkyňa uviedla, že povolené prečerpanie je úverom, ktorý dlžník čerpá po častiach, vo výške a termínoch podľa svojej potreby, až do výšky poskytnutého limitu a to nad rámec aktuálneho zostatku bankového účtu. Podmienky úročenia sú upravené v čl. 8.8. a 8.11. VOP. Poukázala aj na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s., proti K. A. v zmysle ktorého zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Z uvedeného teda vyplýva, že VOP/OP/sadzovník sú súčasťou zmluvy a sú pre klienta záväzné aj keď ich nepodpísal.

28. K zamietnutiu nároku na úrok 28 % ročne žalobkyňa uviedla, že v zmysle § 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. sa prekročením rozumie automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania. Sadzba úroku 28% ročne vyplýva z VOP bod 3.12 v spojení s Výveskou úrokových sadziieb časť „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“ a v spojení s ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z.z.. Nepovolené prečerpanie je prekročením v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a ako vyplýva z vyššie uvedeného, dotknuté ustanovenie bodu 3.12 VOP žalobkyne iba reflektuje ustanovenia relevantných právnych predpisov upravujúcich vedenie bežného účtu bankou a vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán zo zmluvy o bežnom účte. Úrok z prekročenej čiastky po dobu nepovoleného prečerpania je teda odplatom, ktorú klient platí banke za čerpanie prostriedkov poskytnutých bankou nad rámec zostatku na účte klienta. S oprávnením banky požadovať úroky za prečerpanie účtu počíta ako Obchodný zákonník, tak aj zákon o spotrebiteľských úveroch v ust. § 18 ods. 1. Žalobkyňa v súhrne vzhľadom na vyššie uvedené poukázala na skutočnosť, že uplatnený úrok 28 % p.a. nie je úrokom z úveru, nejde o úrokovú sadzbu poskytnutého povoleného prečerpania. Žalobkyňa si daný nárok uplatnila z titulu prekročenia, ktoré upravuje zákon č. 129/2010 Z.z. (§2 písm. f) a § 18). Samotný zákon počíta s možnosťou, že zostatok na účte vzniknutý titulom prekročenia bude úročený. Zmluva o účte prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaje uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Naopak podľa §18 ods. 1 citovaného zákona postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. Žalobkyňa zverejňuje výšku úrokových sadziieb v úrokovej výveske na web stránke, a to nielen aktuálne vývesky, ale i historické. Zverejnením vývesiek úrokových sadziieb na webovom sídle žalobkyne a v pobočkách je splnená povinnosť v zmysle § 18 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon nevyžaduje uvedenie úrokovej sadzby v zmluve, preto je zamietnutie nároku na úrok nedôvodné. Žalobkyňa ďalej nesúhlasí s tvrdením súdu ohľadom neprijateľnosti zmluvných podmienok vzhľadom na režim banky, ktorý umožňuje bez vôle majiteľa účtu poskytovať mu nedojednané prekročenie finančného stavu na účte, a to aj po dlhší čas, ďalej si účtuje poplatky a úroky, taká praktika nemôže požívať právnu ochranu, pretože je výrazne v neprospech spotrebiteľa a zabezpečuje len záujem banky. Žalobkyňa poukázala na skutočnosť, že žalovaný mal možnosť kedykoľvek dlh vyrovnať a nepovolené prečerpanie tak ukončiť. To, že tak dlžník neuskutočnil je sankcionované uplatnením úroku (19,9% ročne počas trvania otvorenia osobného účtu a 28 % ročne po zatvorení účtu) a zároveň, keďže žalobkyňa po určitú dobu ešte žalovanému viedla účet a poskytovala služby vedenia účtu (bez ohľadu na rozhodnutie žalovaného účet nevyužívať a svoj dlh u žalobkyne nevyrovnať), účtovala si žalobkyňa poplatky, na ktoré má nárok z titulu poskytovania služieb bežného účtu. Zodpovednosť za vznik dlhu nemožno prenášať na žalobkyňu, ktorá si plnila svoje záväzky zo zmluvného vzťahu so žalovaným, ktorý naopak svoje záväzky porušil.

29. K zamietnutiu nároku na poplatky žalobkyňa uviedla, že z ust. § 31 odsek 2 a 4 zákona o platobných službách nevyplýva, že poplatky za poskytovanie platobných služieb musia byť individuálne dojednané. Poplatky boli účtované na základe zmluvy o účte a Sadzobníka poplatkov banky v platnom znení, s ktorým sa žalovaný pred podpisom zmluvy oboznámil, čo potvrdil svojim podpisom na zmluve o účte, ako to vyplýva z článku III bodu 1. zmluvy o účte. Oboznámenie sa so Sadzobníkom poplatkov žalovaný vyhlásil aj v bode 3. Zmluvy o povolenom prečerpaní na účte. VOP sú súčasťou zmluvy, a to ako už bolo vyššie uvedené, najmä vzhľadom na text zmluvy, ktorý VOP uvádza ako neoddeliteľnú súčasť zmluvy, s ktorou sa žalovaný oboznámil a vyslovil súhlas svojím podpisom a jednak tiež s odkazom na rozhodnutie SD EÚ z 9.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a. s. proti K. A., podľa ktorého zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument. V neposlednom rade tento záver vyplýva aj zo samotného ust. § 273 Obchodného zákonníka (OBZ) v spojení s povahou úverovej zmluvy ako absolútneho obchodu; konkrétne poukázal na ust. § 261 ods. 6 písm. d) OBZ, ktoré výslovne možnosť úpravy povinností zo zmluvy v obchodných podmienkach upravuje. Žalobkyňa ďalej uviedla, že klient preštudovanie zmluvnej dokumentácie a súhlas s ňou potvrdil svojim podpisom na zmluve, t.j. preukázateľne sa oboznámil so zmluvnou dokumentáciou upravujúcou daný zmluvný vzťah. Závazok zo zmluvy prevzal ako dospelá osoba plne spôsobilá na právne úkony, preto nie je dôvod spochybňovať, že k dohode pristúpil so všetkou vážnosťou a zodpovednosťou. Ak aj z hľadiska formy je právny úkon uzavretý prostredníctvom formulárovej predtlačky, takýto spôsob uzatvárania zmluvy nie je právom zakázaný a samotné použitie formulára nemôže automaticky znamenať, že spotrebiteľ sa s jeho obsahom neoboznámil alebo s jeho obsahom nesúhlasil, keď súhlas s údajmi a dohodami uvedenými v predtlačky osobne potvrdil svojim podpisom. Ak súd namieta nedohodnutie zmluvnej náležitosti individuálne, je ťažké si v praxi predstaviť, ako by malo vyzeráť individuálne dojednávanie jednotlivých zmluvných podmienok medzi bankou a klientom. Práve z dôvodu opísaných praktických okolností pri uzatváraní zmlúv medzi dodávateľom a spotrebiteľom je právna úprava v takom rozsahu kontinuálne doplňovaná a previazaná ustanoveniami chrániacimi spotrebiteľa.

30. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 C.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

31. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

32. V predmetom spore sa žalobkyňa domáhala zaplata sumy nepovoleného prečerpania, ktorý vznikol na zriadenom účte žalobkyne, spolu s ročným úročným úrokom z tejto sumy vo výške 28 % od 20.05.2017 až do zaplata. Povinnosť žalovaného platiť úroky vyvodzoval z bodu 3.12 všeobecných obchodných podmienok, v zmysle ktorých je majiteľ účtu povinný po dobu nepovoleného prečerpania platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“.

33. Právne bezvýznamný je poukaz žalobkyne na skutočnosť, podľa ktorej všetky súdom prvej inštancie vytýkané nedostatky náležitosti zmluvy o povolenom prečerpaní sú obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy. V samotnej zmluve podpísanej zmluvnými stranami sa vytýkané podstatné náležitosti zmluvy nenachádzajú a všeobecné obchodné podmienky žalobkyňou a ani žalovanou podpísané nie sú. Súdny dvor Európskej únie síce vo svojom rozsudku vo veci C- 42/15 zdôraznil, že článok 10 ods. 1,2 Smernice 2008/48 v spojení s článkom 3 písm. m) tejto Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej Smernice musia byť uvedené písomne alebo na inom trvalom nosiči, uvedené na posúdenie poskytnutého úveru ako bezúročného a bez poplatkov vplyv nemá. Zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ustanovení § 9 ods. 2 priamo uvádza, že zmluva o úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať náležitosti vymenované v tomto ustanovení. Rovnako z ustanovenia § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy upravujúceho náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, vyplýva požiadavka na uvádzanie týchto náležitostí priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania. Požiadavka

zákona na uvádzanie týchto náležitostí priamo v zmluve je jednoznačná, a preto nepostačuje tieto náležitosti uvádzať v iných dokumentoch so zmluvou súvisiacich, ako sú napr. všeobecné obchodné podmienky.

34. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku je potrebné poukázať na ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka ukladajúce konkrétne povinnosti žalobcovi ako poskytovateľovi služby. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, ak súd určí niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

35. V prejednávanej veci, ako to vyplýva z obsahu spisu, žalobca pri uplatňovaní svojho nároku na úhradu dlžnej sumy vzniknutej z nepovoleného prečerpania bežného účtu vychádzal z neprijateľnej zmluvnej podmienky obsiahnutej vo všeobecných obchodných podmienkach žalobcu. Táto zmluvná podmienka v znení: „Pri zúčtovaní poplatkov môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu.“ bola rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 11.05.2017 č.k. 9Csp 170/2016-63 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.12.2017 č.k. 7Co 99/2017 - 81 určená za neplatnú pre svoju neprijateľnosť. Rovnako vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 9C 113/2015 zo dňa 15.10.2015 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21Co/10/2016 zo dňa 24.11.2016 bolo právoplatne rozhodnuté o určení neprijateľnosti a zároveň neplatnosti zmluvnej podmienky uvedenej vo všeobecných obchodných podmienkach žalobcu s rovnakým obsahom ako v prejednávanom spore. V týchto iných konaniach sa taktiež právoplatne rozhodlo o zamietnutí žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie úroku vo výške 28 % ročne pri nepovolenom prečerpaní a poplatkov s poukazom na ich neprijateľnosť.

36. Ak Občiansky zákonník v ust. § 53a ods. 1 ukladá dodávateľovi povinnosť zdržať sa používania konkrétnej podmienky, ktorá bola vyhlásená za neplatnú pre jej neprijateľnosť, alebo ak z takejto podmienky dodávateľovi nebolo priznané plnenie, dodávateľ nie je oprávnený domáhať sa, a to ani v súdnom konaní, plnenia vyplývajúceho z neprijateľných podmienok voči všetkým spotrebiteľom. Zákonnému pojmu zdržať sa používania bez akýchkoľvek pochybností zodpovedá povinnosť dodávateľa neuplatňovať si plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok.

37. Pokiaľ sa žalobkyňa odvoláva na úpravu § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, ktorý upravuje tzv. prekročenie, pre uvedený režim sa vyžaduje, aby veriteľ umožnil spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania. Túto podmienku žalobkyňa v konaní netvrdila, ani nepreukázala.

38. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe čiastočne nevyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5 Cdo 218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR z 08.06.2006, I. ÚS 188/06)

39. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil. Z týchto dôvodov odvolací súd považuje odvolanie žalobcu za nedôvodné a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozsudok v zmysle ustanovenia § 387 C.s.p. v jeho napadnutom rozsahu potvrdzuje ako vecne správny.

40. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p.. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovanému v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

41. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).